

ZÁRSZÓ

Újra és újra bebizonyosodik az igazság: „Aki alkoholista, az örökké az is marad.”

Ha valaki egy józan időszak után újra ivásra adja a fejét, akkor hamarosan oda jut, ahol azelőtt volt. Ha azt tervezzük, hogy abbahagyjuk az ivást, akkor egyáltalán nem szabad azt hinnünk, hogy egy szép napon immunisak leszünk az alkohollal szemben. A súlyos megbetegedéshez nem szükséges, hogy sokáig igyunk, vagy hogy olyan mennyiséget öntsünk magunkba, mint egyik-másik társunk. Többé már nincs arra szükség, hogy átverjem magam, akár azzal, hogy nekem másféle ivási szokásaim voltak, akár azzal, hogy „meggyógyultam”. Ma alkoholista vagyok, holnap ugyanúgy az leszek.

Alkoholizmusom bennem él, ma és mindörökké. Nem szabad elfelejtenem, mi vagyok, az alkohol egész biztosan elpusztít, ha a betegségről megfedkezem, és nem veszem tudomásul nap mint nap.

Nem olyan játszma ez, amelyben a veszteség csak átmeneti hátráltató tényező. Foglalkozom a betegséggel, melyre nincs más gyógymód, csak a mindennapi elfogadás és az éberség.